

Arrest

nr. 113 998 van 20 november 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 11 april 2013 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 25 maart 2013 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf, ingediend op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt en van het bevel om het grondgebied te verlaten, betekend op 29 maart 2013.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 23 april 2013 met referentnummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het tussenarrest nr. 110 117 van 19 september 2013 waarbij de debatten worden heropend en partijen opgeroepen worden om te verschijnen op de terechtzitting van 17 oktober 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. BORMANS, die loco advocaat M. SAMPERMANS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. FLAMANG, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 25 januari 2012 diende verzoeker, samen met zijn echtgenote en hun minderjarige kinderen, een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.2. Op 25 maart 2013 verklaarde de gemachtigde van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding deze aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk. Op 29 maart 2013 werd deze beslissing ter kennis gebracht.

Dit vormt de eerste bestreden beslissing.

1.3. Eveneens op 29 maart 2013 werd aan verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten betekend, onder de vorm van een bijlage 13.

Dit vormt de tweede bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

“Krachtens artikel 7, eerste lid van de wet van 15 december 1980:

x 1° hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten: Betrokkene is niet in het bezit van een geldig visum.”

2. Over de gevolgen van het arrest van de Raad van 19 september 2013 met nr. 110 115

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet juncto artikel 39/2, §2 van de Vreemdelingenwet kan een vreemdeling bij de Raad een annulatieberoep instellen wanneer hij doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zo veel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggesproken naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (*Gedr.St. Kamer, 2005-2006, nr. 51 2479/001, p. 116-117*).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel, en geoorloofd zijn (*RvS 4 augustus 2005, nr.148.037*).

Verzoeker erkent ter terechtzitting dat hij geen belang meer kan doen gelden in de mate dat zijn beroep gericht is tegen de eerste bestreden beslissing die ertoe strekt zijn aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk te verklaren. Verzoeker erkent dat hij opnieuw kan genieten van een machtiging tot onbeperkt verblijf, gelet op de nietigverklaring van het bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) van 1 december 2011 bij arrest nr. 110 115 van 19 september 2013.

Verwerende partij ontkent niet dat verzoeker opnieuw dient te worden beschouwd als zijnde gemachtigd tot een onbeperkt verblijf in het Rijk. Dergelijke verblijfssituatie is niet compatibel met een bevel om het grondgebied te verlaten. Het is aangewezen voor de duidelijkheid in het rechtsverkeer en dus voor de rechtszekerheid, de tweede bestreden beslissing uit het rechtsverkeer te verwijderen via een vernietiging, daargelaten de vraag of het nu destijds rechtsgeldig getroffen werd of niet. Ter terechtzitting uit de verwerende partij hieromtrent geen bezwaar.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk voor wat betreft de eerste bestreden beslissing. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

De tweede bestreden beslissing wordt uit het rechtsverkeer gehaald via een vernietiging ervan. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande pas het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het bevel om het grondgebied te verlaten, betekend op 29 maart 2013, wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp voor wat betreft de bij artikel 1 vernietigde beslissing.

Artikel 3

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen voor wat betreft de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 25 maart 2013 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt.

Artikel 4

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig november tweeduizend dertien door:

mevr. M. EKKA,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA